

КУЛТУРА

20. Дани позоришта и културе у Ловри

Две деценије театарске чаролије на Чепелској ади

Јубиларни, 20. по реду Дани позоришта и културе у Ловри одржани су на летњој позорници Дома културе. Манифестација је отворена 29. августа „Винским кабареом“, у извођењу чланова Српског позоришта у Мађарској и изложбом под називом „20 година летњих ловранских дана“, а настављена познатим комадима из репертоара Српског позоришта у Мађарској и глумца са којима ова кућа сарађује

Глумци су и овога пута, прво фестивалско вече почели Ловранском химном, која је посвећена мештанима овог села, као и летњем позоришном фестивалу. Музику и текст за химну је написао Ратко Краљевић, а фестивал је званично прогласио отвореним познати мађарски глумац Иштван Мико. У забавно-музичком програму „Вински кабаре“, у извођењу глумца Српског позоришта у Мађарској, који је пратила де-

густација добрих вина, учествовали су: Зорица Јурковић, Јосо Маториц, Иштван Мико, Анико Сабо, Петер Бенке, Милан Рус, Тибор Ембер, Бранимир Ђорђевић, Ратко Краљевић, као и Тамаш Дужи, један од најпознатијих и најнаграђиванијих произвођача вина у Мађарској.

Публика је уживала у познатим мелодијама из представа „Мостови Париза“, „Јавор Пал“, односно популарним песмама као што су: „Зауставите Дунав“, „Сићани славуји“, „Вино пију нане“, „Хеј хај винца-ца“ и многим другим, као и у стиховима које су говорили глумци, али и сам Тамаш Дужи, винар из Сексарда. Милан Рус је током вечери одрецитовао стихове Шантићеве „Емине“ на српском и мађарском језику. Током представе служено је најбоље бело, розе и црно вино из Дужијевих подрума.

У разговору са Јеленом Вукајловић Краус, председницом Српске самоуправе у Ловри, сазнали смо да се Ловрани веома радују и жељно ишчекују фестивал, који је ове године одржан нешто касније, па је уместо почетком јула, реализован одмах након прославе Велике Госпојине, крајем августа.

- И до сада смо подржавали орга-

низацију овог позоришног фестивала, а то ћемо наставити и даље да чинимо, као самоуправа. Мислим да је важно да ових дана живимо са позоришним представама, музиком и песмом, културним програмима које приређује Српско позориште. Наставићемо ову традицију и даље, свакако. Сада најбоље по нашој деци видимо да је протекло 20 година, јер су она у време почетка била у забавишту, а сада су одрали људи. Пошто је Ловра једино место са већинским српским живљем, важно је да се окупимо и имамо људе који увек долазе, а свима је близу да прошећају до позорнице. Долазе нам људи и из суседних насеља, Чипа, Тукуље, Српског Ковина, а посебно наша омладина - каже Јелена Вукајловић Краус за наш лист.

Ловрански летњи фестивал позоришта и културе и ове године заједнички су организовали Српско позориште у Мађарској и село Ловра, а програми су одржани уз финансијску подршку Министарства за људске ресурсе, ЕМЕТ-а и Уреда премијера Мађарске.

Ловранин Јосо Маториц треба да само изађе из своје баште и већ је међу колегама глумцима, на ловран-

ИЗЛОЖБА У ДОМУ КУЛТУРЕ

Док је разгледао изложене експонате, плакате који су обележили сваку годину фестивала, фотографије из представа које су подсетиле на позната лица, делове реквизита и декора, омиљене костиме из појединих представа, ноте и инструменте, Ратко Краљевић је поделио са нама своја сећања на протекле године и деценије сарадње са Српским позориштем.

- Двадесет година касније лепо је бацити поглед „у ретровизор“ и видети шта се све дешавало овде у Ловри. Имао сам част да будем са побратимом Миланом Русом и овде на фестивалу, а и на другим местима, на којима смо наступали. Сада гледамо ове плакате и подсећамо се: „Микица Милионер“, „Пастир вукова“, „Сентандрејско јеванђеље“, „Власт“, „Ко се боји Вирџиније Вулф“, „Кнегиња чардаша“, „Сомборска ружа“, само су неки од наслова, све до овогодишње представе „Насредин хоџа“, која је увек актуелна. Једна поучна представа о човеку из народа који на духовит начин успева да надмудри власт, у којој ја играм Алију. Ми овде у позоришту играмо различите жанрове, од комедија, оперета, рок опера, до драмских представа и дечјих комада које посебно волимо, и који су увек проткани музиком. Није се много тога изменило, осим мојих седих власи. Ми се сви дружимо, енергија је иста, ентузијазам и знање су ту. Ми заједно увек изнесемо представу и наше улоге на најбољи могући начин, тако да то буде искрено, професионално и пријемчиво за публику - каже за СНН увек расположени Ратко Краљевић.

ској сцени. Наступа на летњој позорници сваке године и каже да га мештани увек радо гледају и поздрављају аплаузима.

- Ово је сан сваког глумца, мислим, да станује баш прекопута позоришне сцене и да на почетак представе може доћи обучен у костим и спреман за представу. Учествујем свих 20 година на фестивалу, а са Миланом Русом се дружим и много дужи, откад смо давне 1989. године почели са Мрожековим „Емигрантима“ и даље стварали мањинско позориште - прisetио се Маториц.

На програму 30. августа, у Ловри је била приказана копродукција Удружења народносних позоришта у Мађарској, Српског позоришта у Мађарској и јерменског народносног позоришта „Artashat“ - „Чорба“, у режији Данијела Ердџија.

Улоге су тумачили: Федре Алмошд, Илдико Франк, Зорица Јурковић, Фотос Колатос, Естер Конц, Линда Тот Г. Келер и Тунде Тројан. Представа

„Чорба“ пролетос је доживела премијеру на Фестивалу народносних позоришта Jelenlé 2018, у Националном позоришту у Будимпешти, када је побрала аплаузе публика и побудила интересовање управо мањинским темама и обрадом питања идентитета. Ловранска публика која је веома срдечно поздравила глумце и добро осетила тему, уживала је у песмама и глумачким бравурама, па нам је екипа из представе након извођења открила да је ово најбоља реакција гледалишта до сада.

Уз чашицу доброг вина, разговарали смо са Зорицом Јурковић и Тибором Ембером, брачним и позоришним паром који већ деценијама чини неизоставну екипу окупљену око заједничког пријатеља Милана Руса.

- Ми смо овде од самог почетка фестивала, када смо играли представу „Госпођица Јулија“, заједно са глумицом Силвијом Крижан. Мислим да смо само једну годину пропустили, када смо били у иностранству. Дола-

